

O p o n e n t s k ý p o s u d e k

diplomové práce Petry Martáskové o názvu „Postavení patentových zástupců v České republice a jejich práva a povinnosti“.

V naukových otázkách ochrany duševního, respektive průmyslového vlastnictví jsou otázky spojené s tzv. patentovým zástupcovstvím značně okrajové. Patentoví zástupci, jejich organizace a postavení v systému patentového práva se sice považovala za tzv. zařízení patentová (stejně jako např. Patentní úřad), ale pro širší právníkou veřejnost šlo o záležitost jen úzkého okruhu odborníků a odborné texty natožpak nauka jim téměř nevěnovaly žádnou pozornost. Jestliže diplomantka přes všechny dosavadní macešský přístup k tématu zůstala věrna myšlence, že se jim přece jen bude zabývat, jde o počín nejen odvážný, ale i sympatický. Odvážný potud, že zkoumání postavení patentových zástupců neposkytuje zvlášť široký prostor a pro diplomovou práci završující studia příliš nosný není.

Diplomantka nejspíše vědoma si tohoto úskali tématu se zaměřila spíše na historii povolání patentového zástupce v českých zemích. Opírala se přitom o dnes již historické normativní prameny z doby před 2. světovou válkou a v případě obnovení povolání patentového zástupce v r. 1991 dokonce o stenografické záznamy projednání zákona o patentových zástupcích v tehdejší Federálním shromáždění, které dosud publikovány ani nebyly. Tím oponovaná práce nabyla charakteru spíše historickoprávní studie než studie zabývající se právní podstatou zastupování ve věcech týkajících se patentů. Je otázkou, zda takový přístup práci prospěl nebo je jí spíše k tíži. Osobně jsem spíše očekával, že diplomantka se bude věnovat problematice zvláštních zástupcovských služeb např. z hlediska exkluzivity a výlučnosti povolání, problematice povinného nebo dobrovolného členství patentového zástupce v Komoře, etickému rozměru povolání, vztahu k zaměstnaneckým poměrům a pod. Netvrdím, že diplomantka se všem těmto problémům vyhnula, tvrdím jen, že pro ni tak dominantní nebyly. Krátký závěrečný exkurz k povolání evropského patentového zástupce naznačil jak

česká úprava a české problémy s ní spojené se výrazně liší od pojetí patentového zástupce v soft komunitárním právu.

Práce nevykazuje věcných vad, které by zasluhovaly výtky v oponentském posudku. Občas mi zarazil mírný sklon k „literáčtině“ (např. na str. 22 že průmyslové vlastnictví již nenáleželo „všem“ a že vynálezy již mohl „prodat“). Ale to jen okrajově. V každém případě práce splnila požadavky kladené na práce tohoto druhu a je způsobilá obhajoby.

JUDr. Michal Ryžička, CSc.